

189
Тодина.

1865г.

Дѣ изрѣва най свѣтливо
Слънцеѣ изъ-задѣ гори?
Дѣ распрѣсва талкозѣ живо
Мѣсецѣ сребърни зари?

Дали на чужбина?
Не тамъ, о дружина;
Но тамъ — на родина!

Дѣ цвѣтъѣтъ така обилно
Китки ружси аленѣ?
Дѣ ли славей твоѣ ушилѣ
Нѣе сладки намъ пѣснѣ?

Дали на чужбина?
Не тамъ, о дружина;
Но тамъ — на родина!

Дѣ пѣвъ никѣе талкозѣ красно
Цвѣтеѣ на любовѣѣ?
Дѣ се чува талкозѣ ясно
Сладкий гласъ на вѣрносѣѣ?

Дали на чужбина?
Не тамъ, о дружина
Но тамъ — на родина!

